

Syv og Halvsferdsindstævende Møde.

Måndagen den 8de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotocollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at der siden forrige Møde er omdeelt Underændringsforslag til 3die Behandling af „Forslag til Lov angaaende Anlæg og Drift af en Jernbane gjennem det nordvestlige Sjælland“ samt Ændringsforslag til 2den Behandling af „Forslag til Lov om Brændevinshandel paa Landet.“

Lillige er omdeelt Landssthingsudvalgets Erklæring over det fra Folkethinget tilbagesendte „Forslag til Lov om Nyborg Fæstnings Reblæggelse.“

Efter Dagsordenen gif man derpaa over til: Fortsættelse af anden Behandling af „Forslag til Lov om Styrmandsexamen“.

Formanden: Det vil erindres, at det er hele Lovforslaget med alle de dertil stillede Ændrings- og Underændringsforslag, som er under Forhandling. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds har Ordet.

Steen: Der er ikke saa faa af de foreliggende Ændringsforslag, om hvilke jeg kunde have havt Lyft til at udtale mig noget nærmere, men jeg troer ikke, at Enkelthederne i denne Sag have nogen overordentlig stor Tiltrækning for det ærede Thing, og jeg skal derfor omhyggelig undgaae at holde noget langt Foredrag. Jeg skal væsentligst holde mig til et enkelt Punkt, og det saa meget mere, som jeg veed, at et æret Medlem agter at udtale sig om et andet Punkt, hvorom han maaskee kan sige mere, end jeg i dette Dieblif er istand til. Det Punkt, hvorved jeg skal tillade mig at opholde mig, er Udvalgets Ændringsforslag til §§ 1 og 3, hvorefter disse skulde erstattes ved 3 nye Paragrapher. Jeg kan ikke negte, at den Motivering, som er leveret herfor i Udvalgets Betænkning, har

gjort et næsten comiff Indtryk paa mig. Istedetfor de meget korte og syndige Bestemmelser, der findes i Lovforslaget, saaledes som det er kommet til og fra det andet Thing, vil man nemlig optage Enkelthederne angaaende Fordringerne til Examen, og dette har man modtveret ved den Bemærkning, at man skal undgaae, ikke blot „umodne, men overhovedet for hyppige Forandringer i den omhandlede Henseende.“ Det synes altsaa at være det ærede Udvalgs Mening, at man lettere undgaaer umodne og hyppige Forandringer i slige Forhold, naar de ere lagte under Lovgivningsmagten, end naar de udelukkende ere lagte under Administrationen; men jeg troer rigtignok, at dette er en Opfattelse, som er aldeles stridende imod, hvad man ellers pleier at antage, idet man ellers er meget tilbøielig til at ansee Administrationen for at være lidt for træg, lidt for utilbøielig til at gjøre Forandringer, noget for betænkkelig og lysten efter at høre Sagkyndiges Mening fra altfor mange Sider. Det forekommer mig derfor høist mærkeligt, at man her befrygter umodne Forandringer af Administrationen paa et saadant underordnet Punkt. Naar jeg skulde sige, hvor jeg mener, der viser sig Tilbøielighed til umodne og hyppige Forandringer, er det ikke hos Administrationen, men snarere hos Folke-representationen; thi mig forekommer det, at der her viser sig en gjennemgaaende Tilbøielighed til at omstøde bestaaende Institutioner, blot fordi man finder, at det burde være anderledes, uden at man tager det allerringeste Hensyn til den Betydning, som ligger i, at det har udviklet sig og virker paa en gavnlig og heldig Maade. Selv om man ogsaa kunde tænke sig, at en Reform burde tilvebringes, for at der kunde gjøres Fremskridt, maa man dog være fuldkommen vis i sin Sag, før man skrider til at foretage den saakaldte Reform, men det Slags Undersøgelser er man langt fra tilbøielig til at anstille her. Man er meget mere villig til, uden noie Overveielse af Sagen, ved Afstemning at stryge snart den ene, snart den anden Indretning, fordi den ikke behager den Stemmning, som for Dieblifket er raadende i Folke-representationen, men derved fremkommer der naturligvis en lang